

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul anual: 400 Lei.

Director: Dr. I. MATEIU

Redacția și Administrația:
Cluj, Strada Iuliu Maniu Nr. 36.

Cenzurat.

Se deschid iarăș școlile.

Acolo, unde școlile sunt în grija oamenilor harnici, cu toată povara sărăciei bănești, sub aspectul material, deschiderea lor nu se deosebește prea mult de înfățișările anilor de belșug.

Unele complet înnoite, altele prăpădite numai — toate cu chemare de proaspătă curățenie, — așteaptă să primească iarăș vechi și noi ucenici, veseli și sgomotoși.

Învățători și profesori își încheie vacanțele, și cu puteri sporite se vor reîntoarce la ostentivă muncă de luminare a tineretului, ce li se încredințează.

În slujba acestei misiuni nobile își vor pune toată puterea sufletelor îndrăgostite de frumusețea cunoașterii și a științei — căci după însuși cuvântul Scripturii: *frumos lucru este a cunoaște — lipsa de știință este o pagubă; deschideți deci, inima la învățatură și urechile la cuvintele științei*, (Prov. 23).

Acest ideal „intelectualist“ pare a fi chiar cu exces reprezentat în învățământul nostru de toate gradele.

Școala a instruit a deschis creșterea elevului, i l-a cultivat,

umplându-l de sine până la *mândrie*, nesocotind vecinul adevăr că „*mândria merge înaintea peirii și trufia merge înaintea căderii*“ — dar inima a lăsat să o cultive strada, cinematograful și romanele de fascicole.

Religia — cu toată năpustirea împotriva ei, a unor adversari nesocotiți — singura disciplină menită și capabilă să armonizeze creșterea cu inima, a fost sistematic respinsă spre periferia programelor, răpindui-se, prin reducerea orelor posibilitatea unui contact suficient cu sufletul elevilor.

Cât despre obligația cercetării *Bisericii*, se pot cita cazuri când în timp ce Biserica îi chemau pe creștini la ora rugăciunii, școlile dădeau reprezentanții teatrale. În loc de a se aduna elevi și profesori în Biserica Dumnezeului, a cărui milă și iubire ne mai susține, se adunau în alt templu pe care Sf. Ioan Hrisostom l-ar numi „templul lui Satan“! — Dar sămânța nu a întârziat să dea roade „după fel.“

Școala a însemnat în analele sale fapte nemaipomenite,

iar părinții au avut durerea să asiste la procesul fiilor lor, elevi ucigași și furi.

În fața unor așa simptome și avertismente, se pune cu toată gravitatea problema *orientării morale* a întregului nostru învățământ, printr'o mai largă și adâncă sollicitudine față de religie în școală.

Să sperăm, că prin înțelegerea necesară dintre părinți și profesori, înțelegere ce trebuie să ia ființă și să rămână permanentă între ei, anul școlar de acum va curge sub auspicii mai bune și mai rodnice pentru *educația* tinerimii noastre.

Pr. FLOREA MUREȘIANU

Preotul și învățătorul.

I-a zis lui Iisus: „Învățătorule...“
(Ioan 20, 16. Matei 22, 16; 22, 36.)

Oricine poate ști că sufletul unui sat este preotul, iar mintea lui învățătorul. Așa este azi și așa va fi deacum înainte. În trecutul îndepărtat al neamului românesc, locul acestor două persoane îl ocupa una singură, după cum unul singur era Iisus Christos învățătorul și Iisus Christos preotul. În trecutul mai apropiat al neamului nostru, aceste două noțiuni — preot și învățător — s'au divizat în două persoane, cari trăiau în cel mai desăvârșit acord, pentru că locul unde trăiau, drumul pe care umblau, hrana sufletească cu care se hrăneau, activitatea ce-o dezvoltau și scopul ce-l urmăreau erau aceleași.

Într'o întrunire învățătorescă — ținută mai zilele trecute — după ce s'au discutat multe chestiuni de interes cultural și profesional, s'a ajuns și la raportul dintre preot și învățător. După ce această problemă a fost amănunțit discutată, toți învățătorii de față au mărturisit că trăiesc în cele mai rele raporturi cu preotul din sat, afară de unul singur, care spunea că în satul lui preotul și învățătorul trăiesc în cea mai perfectă armonie, fiind el și preot și învățător.

Timpurile ce le trăim sunt într'adevăr foarte grele. O nemulțumire generală financiară, economică și ce-i mai rău și ne interesează pe noi mai de aproape e criza morală care domnește peste tot. Nici un stat nu-i

FOILETON

Generalități asupra Sfintei Scripturi.

(Urmare)

II. Vechiul Testament este demn de crezare.

Când considerăm de sfinte și autoritative pentru noi cărțile Vechiului Testament urmăm tradiției iudaice și creștine. Singură tradiția, care prin vechimea ei trece dincolo de timpul apariției acestor cărți sfinte, este în măsură să ne fie un îndreptar. O seamă de criterii interne și externe confirmă acest postulat.

Timpul în care omul a ajuns la posibilitatea redării adevărurilor în scris, întrece mult timpul când s'a scris primele cărți sfinte. În Egipt și Babilon găsim date istorice sigure din milenariul al patrulea a. Hristos. În Canaan meșteșugul scrisului este cunoscut și uzitat de prin secolul al 20-lea a. Hristos. Un exemplu este inscripția de pe cilindru descoperit în Taanac. Și iarăș în peninsula Sinai în ruinele unui templu străvechiu s'au găsit inscripții din sec. XIX a. Hristos.

Deci la anul 1500 a. H. scrisul era bine cu-

noscut și uzitat în ținutul unde se scriu cărțile sfinte. De altfel azi nici critica negativă nu neagă posibilitatea scrierii Vechiului Testament, între anii 1500 și 500 a. Hristos.

Iudeii folosesc scrisul încă mult înainte de Moise, probabil încă din epoca patriarhilor. Num. 21, 14 amintește de un izvor iudeu de scris. Ceva mai târziu Ios. 10, 12 de un al doilea.

Mai întunecată ne apare epoca pre-Abraamică, când n'au existat documente scrise. Autorul biblic a trebuit să se orienteze numai după tradiția verbală. Și nu esre o imposibilitate ca prin grai viu să se păstreze intacte adevărurile vitale. Dimpotrivă avem dovezi în Rig Veda și poezia homerică, că tradiția verbală poate fi tot atât de corectă ca și cea scrisă. Pentru o mai bună și ușoară păstrare adevărurile erau îmbrăcate în haina poeziei. Cercetările recente arată că persoane și evenimente mitice, crezute drept simple poetizări, au un substrat istoric.

Cărțile Vech. Test. nu numai că au o vechime reală, ci în expunere sunt credincioase adevărului istoric.

Este îndeobște cunoscut spiritul istoric al poporului iudeu, care se exprimă în străvechiul obicei de a se purta registrul neamurilor, de a se

păstra numele vechi al cetăților, de a se ridica altare și monumente în amintirea evenimentelor istorice mai importante, și în special de a se preda din generație în generație trecutul de glorie al neamului.

Autorii biblici la rândul lor au o situație privilegiată, care-i pune în situația de a cunoaște bine realitatea istorică. Aproape fără excepție sunt conducători ai poporului, niște oameni înzestrați cu frumoase calități intelectuale, dar mai cu seamă cu o nepătată viață morală. Conștiința responsabilității înaintea lui Dumnezeu și a neamului lor îi oprește să falsifice adevărul. Și cum l-ar fi putut falsifica, când pas de pas putea fi controlat tot ce s'a scris, prin contemporanii cari supraviețuiau evenimentelor.

Examinarea conținutului cărților V. T. încă pledează pentru adevărata expunerii. Caracterizarea personajilor este simplă și reală. Ne face impresia că le vedem acționând.

Nimic nefiresc în viața lor. Sunt oameni înzestrați cu calități bune și rele. Să privim spre exemplu la Moise. Este extrem de sancvinic, capabil de fapte neprecugetate, dar totodată peste măsură de răbdător. Este profetul, cu menirea specială în viața religioasă a omenirii. Este înțeleptul care organi-

consolidat așa cum ar trebui, căci toate clasele sociale din care e format sunt adânc nemulțumite. Frământările acestea sociale au existat și în trecut la orașe, acum au pătruns însă și în acel loc unde totul era curat și apa și aerul și sufletul oamenilor, în acel izvor de energii sănătoase și nădejdi de mai bine, în sat. Greutățile, necazurile și toate nemulțumirile sunt trecătoare și sunt izvorite de cele mai multe ori dintre oameni, căci dac'ar fi dela Dumnezeu venite, ca răsplată dreaptă pentru păcatele noastre cele multe, ar fi zadarnică toată truda noastră ca să le înlăturăm. Nemulțumirile toate dintr'un sat, de orice ordin, provin întâiu din faptul că oamenii cu răspundere de ființa semenilor lor, în fața lui Dumnezeu și-a societății, nu-și fac datoria cu trup și suflet și a doua oră, fiecare astfel de individ nu tinde spre celalalt tot cu aceiași răspundere ca el să lucreze în armonie, alungând neînțelegerile din sat greutatele dintre oameni și să ridice moralul decăzut al societății de azi.

Ne putem ușor închipui ce poate fi într'un sat unde preotul și învățătorul — mintea și sufletul satului — trăiesc așa după cum s'a mărturisit în acea adunare învățătorescă. Intreb poate fi acel sat consolidat? Poate înflori el pe toate terenurile? Își poate ajunge biserica scopul? Dar școala fida ei? Sigur nu.

Să vedem acum cari sunt motivele, cari împiedecă pe preot și învățător de-a trăi în armonie. Politica diferită ce-o fac. Confesionalismul acesta spurcat de azi, care prin anumite învățători crescuți în duhul confesionalismului a pătruns și în școală. Invidia și răutatea, cu toate că

ambii sunt la fel de neînțeleși. Amestecul lor în chestiuni administrative-comunale, de unde foarte adesea sare scânteia neînțelegerii. Preotul ca președinte al comitetului școlar se ciocnește uneori cu diferite interese materiale ale învățătorului. Intrarea preotului în școală la catehizație în unele locuri n'a îndulcit aproape deloc raporturile dintre preot și învățător. Lipsa de tact a unuia și a celuilalt și apoi s'o spunem drept, că și preoteasa și dascălița sunt de cele mai multe ori izvorul neînțelegerii.

Frați preoți! Să nu uităm nici odată acest adevăr: omu, cel mai apropiat de noi în muncă în suferință și în bucurii este învățătorul. Munca lui se aseamănă cu a noastră, pentru că el plivește zi de zi buruienile din sufletul copiilor, le plantează virtutea și desvoltă o activitate culturală. Calcă adesea pe spini, este răsplătit cu nerecunoștință, cu purtare necuviincioasă și este lipsit de-o răsplată dreaptă materială, ca și noi. Simte și el adesea — ca și noi — bucuria duhovnicească când vede că munca lui dă roade, din mâna lui se ridică oameni cu alte vederi și o generație întreagă e creiată după sufletul și mintea lui.

Pentru acestea toate să ținem cu învățătorii cele mai bune raporturi, deoarece el ne este frate de origine, de muncă, de ideal și numai astfel scopul spre care tinde biserica va fi ajuns.

Să tăiem dela ființa noastră și din jurul ființei noastre, orice funcțiune politică, administrativă etc., prin cari raporturile bune dintre noi și învățători ar putea fi întunecate. Să ne ridicăm deasupra clevetirilor dintr'un sat. Să fim superiori în ce privește și felul de-a fi al

familiei noastre. Să ne învățăm a răbda și a tăcea.

Isus Hristos, Mântuitorul nostru, acela în care credem, pe care-l mărturisim și predicăm,

a fost agrăit de apostolii Săi, de femeile mironosițe și de toți câți au ajuns în atingere cu El: „Învățătorule“.

Pr. AXENTE TOMUȘ.

Idealul nostru: Sf. Pavel.

Sunt vieți cari, scapă de sub strivitoarea putere a vremilor. Și acestea sunt viețile cari intrupează în alcătuirea lor tainică, ceva mai mult decât epoca în care cade nașterea lor. Acestea sunt viețile creatoare ele înșile de noi vremuri, de noi împrejurări, sub a căror binecuvântată cărmă, își vor depăna alții firul vieții lor.

Una din aceste vieți este fără îndoială, viața celui chemat pe drumul Damascului, în slujba celui neîntrecut și dumnezeesc apostolat, care a izbutit să dea Bisericii lui Hristos, cea mai strălucită biruință a ei.

Cunoaștem împrejurările în cari își desvoltă apostolatul Sf. Pavel, a cărui prăznuire o facem în ziua de 29 Iunie, împreună cu aceea a lui Petru. Imensul corp al imperiului roman era străbătut de viață materială și mult mai puțin de sevă sufletească.

Pentru aceasta, credința nouă a Sf. Pavel era „nebulie“, așa cum pentru Iudei, era „sminteală“.

Intr'o asemenea lume ușor i-a fost apostolului neamurilor să desvolte activitatea? Nu, ci atât de greu, încât mintea noastră stă în loc nimită de ceea ce a realizat în 2—3 decenii, acest supraom, deși „slăbit de boală“ și urât de toți potrivnicii noii religii.

Câți vor fi aceia dintre cunosătorii vieții și activității Sf. Pavel, să nu-și fi pus întrebarea: cum oare din idealul născut în Tarsul Ciliciei „fariseu după lege“, învățat la școala lui Gamaliel, să ajungă apostolul tuturor neamurilor, care în câțiva ani a făcut cunoscută evanghelia în marele imperiu roman? Și răspunsul, fiecare dintre noi, îl va găsi în cu-

vintele lui: „Am fost în temnițe de atâtea ori, am primit lovituri fără număr, am fost în primejdii de moarte... (II Corint). „Odată am fost împroșcat cu pietre, de trei ori, s'a sfărmat corabia cu mine... de multe ori, în foame, sete, în frig, în golătate.“

Mi-ar trebui spațiu mult, — pentru a arăta pe Sf. Pavel aceea ce a fost: *cel mai mare propoveditor creștin*. Exemplul lui să ne strălucească întocmai unei icoane; să-l avem în fața ochilor, să-l luăm ca pildă în activitatea noastră pastorală, care întâmpină azi greutatea aproape similare celor de-acum 2000 de ani. Să ne gândim pururea: „Cuvântul Domnului nu poate fi legat“ (Filipeni I 12, 15) și ori ce încercări făcute de răuvoitorii, francmasonii, ateistii, indiferențistii, etc. să se izbească de rezistența noastră dărză, de munca noastră fără preget în slujba evangheliei. E drept, aeeleași necazuri, de care se plânge Sf. Pavel le avem și noi: strâmtorări, sărăcie, apăsările celor tari, dar le vom învinge cu aceiași putere cu care el le-a învins din dragostea către evanghelia și Biserica lui Hristos.

Numai așa ne vom putea și noi lăuda, culegând rodirile muncii noastre, întocmai sfântului, la picioarele căruia ne plecăm smeriți capul: „Am slujit Domnului cu toată smerenia, cu multe lacrimi și în mijlocul încercărilor“.

Pr. ANDREI EFTIMIE-Fărău.

„Dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un mijlocitor, pe Isus Hristos cel neprihănit. El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre.“

1 Ioan, 2, 1.

zează națiunea căreia aparține, este eroul care învinge cerbicia faraonică.

Dar cel mai mare rege iudeu?

Intrece în înțelepciune pe toți ceilalți. Regina din Saba vine să i se închine. Este judecătorul drept, care împarte din prisosul inimii sale supușilor săi. Totuși nu este iubit de ai săi. Domnia lui este o povară prea grea pentru țară. Luxul și puterea curții regale se întrețin cu cheltueli fantastice, pe cari poporul le supoartă. E temător de D-zeu, este ales de providență să zidească mărețul templu din Sion, și totuș duce o viață de desfrâu.

Păcatele și s'ăbiciunile sunt arătate ca și virtuțile și faptele mari. Un poet ar fi idealizat totul.

Găsim apoi în viața patriarhilor anumite trăsături caracteristice, cari din motive interne ne împiedecă a le considera drept poetizări ale unor timpuri mai noi. Avraam se căsătorește cu rudenia sa Sara. Iacob concomitent se căsătorește cu două surori. Incepând deja cu epoca mozaică această practică este absolut interzisă prin lege.

De-o importanță mai mare pentru argumentarea noastră este confirmarea adevărului istoric biblic prin datele istoriei profane. Până bine de curând ne lipsea această posibilitate, de aceea critica și-a permis a considera istoria străveche a o-

menirii, istoria patriarhilor și istoria robiei Egiptene ca făcând parte din domeniul necontrolabil al miturilor.

Descoperirile recente vădesc reaua credință a criticeii. Deși încă nu s'au putut identifica punct de punct toate datele istorice biblice, se poate afirma că istoria veche a poporului iudeu este armonice încadrată în istoria omenirii.

Astfel regii elamitici cari au luat prizonier pe Iot și ai săi, astăzi sunt cunoscuți. Expediția lui Avraam pentru salvarea nepotului său este un fapt istoric.

Amsaphel este babiloneanul Hamnurazi.

Arioh este identic cu unul din ultimii doi regi din Larsa, sau cu Primsiu, sau cu Aradsin.

Peste tot ceea ce ne povestește biblia despre epoca patriarhilor se potrivește admirabil cu împrejurările politice și culturale ale timpului.

Nici istoria poporului iudeu în robia egipteană nu este o simplă invenție. Influența egipteană asupra evoluției poporului iudeu este evidentă.

Nici chiar darea Legii prin Moise nu se poate substrage acestei influențe. Pentateuchul de altfel redă cu fidelitate stări de lucruri din Egipt. Autorul, deci și poporul pentru care scrie cunosc o

seamă de localități și ținuturi din Egipt, cunosc uzul egiptean de a numi pe regi simplu faraoni fără a le aminti numele.

„Intre darurile lui Faraon primite de Avraam sunt amintite 5 feluri de animale, dar nu și calul. În inscripțiile contemporane lui Avraam, lipsește acest animal. Visurile joacă un rol important în viața sufletească a egiptenilor. Că Iosif s'a ridicat până la cele mai înalte slujbe, strein fiind, nu este un caz izolat. Avem încă multe exemple de această natură în istoria Egiptului.

„Imprejurările din Canaan din timpul cuceririi prin Iudei, sunt cunoscute din descoperirile dela Tel-Amarna. Totul corăspunde realității. Documentele vorbesc despre continue lupte în sec. XIV a. H. între iudei și canaaniteni.

Similar este cazul tuturor datelor biblice controversate. Zi de zi noile descoperiri, dovedesc exactitatea istoriei biblice. Azi biblia este punctul de plecare pentru cercetările arheologice. A bănuși inexactități istorice în acest document unic, este un nonsens, când totul pledează pentru demnitatea de crezare a lui. Nu este deci ceva nedemn pentru secolul nostru a crede în adevăritatea expunerilor Vechiului Testament.

(Va urma)

Prof. G. L. MUNTEANU

Gânduri de început de an școlar.

Problema educației tineretului a devenit mai actuală ca oricând. Dezorientarea haotică care stăpânește viața omenească în toate fibrele ei, a deplasat și obiectivul firesc și just al educației. Criteriile după cari se elaborează metodele de educație — gândindu-ne întâi la cele preconizate de familie — sunt diametral opuse finalității, pentru care a fost creiat omul. Nu țin seamă de profundul adevăr exprimat în dictonul lui *Tertulian* „*Testimonium animae naturaliter christianae*” — adică se nesocotesc trebuințele native de *ordin moral*, cu cari este înzestrată ființa omenească.

Toată strădania părinților pare a se îndrepta spre înlesnirea achizițiilor de confort, cu cari presupun că-și pot ferici copiii și nu țin seamă de substratul durabil al vieții, care-l constituie *moravurile sănătoase*, însușite prin deprinderea de fiecare clipă, printr-o conlucrare armonioasă a familiei cu școala, cu biserica și cu o societate desbrăcată de viciile unei pseudocivilizații. Familia trăiește izolată de celelalte instituții cu caracter educativ și nu e pătrunsă de importanța corelației care trebuie să existe între ea și celelalte instituții. Ba mai mult părinții n'au cunoștință de ceea ce lucrează copiii chiar în sânul familiei, nu sunt controlați în alegerea lecturilor, în alegerea prietenilor etc.

Școala, care ar trebui să facă în primul rând educație, pune pond pe instrucție. Nu contestăm necesitatea instrucției dar tot atât de necesar e să existe un element de coordonarea, cunoștințelor și de dirijare a întregii ființe omenești spre promovarea acțiunilor bune. Or acest element nu-l poate furniza didacticismul sec, ci trebuie să isvorească din vibrația sufletească a *personalității profesorului*, dar mai cu seamă din prisosul de iubire și de căldură a *duhovnicului*, chemat în primul rând să conlucre și să desăvârșească viața sufletească a copilului.

In programul de învățământ al școalelor normale s'a prevăzut o oră de educație morală, fără a se da însă îndrumările necesare cum ar trebui să se facă. S'a lăsat fiecărui preot-profesor posibilitatea să alegă drumul pe care-l va crede mai potrivit. Fără îndoială că profesorul de religie va face educația în spiritul *moraliei creștine*. Dar nu-i suficient atât, ci el trebuie să cunoască felul de a fi al fiecărui elev, *individualitate adolescențului* și în consecință să prețuiască și să aplice așa numita „*pastorație individuală*”. Iar mai presus de toate acestea trebuie să planeze viața lui particulară, care e argumentul hotărâtor pentru elevi.

Dacă în școale normale se face chiar într'un mod nesatisfăcător, *școalele profesionale* sunt lipsite în bună parte și de instrucția religioasă. E de datoria bisericii ca să ceară stăruitor să i se deschidă porțile în aceste școli.

Când vorbim de atmosfera socială, de mediul ambiant în care se dezvoltă tânără generație, ne îngrozim deadreptul, gândindu-ne la desmățul care domnește pretutindeni. Politica cu întreg cortezul ei de apucături urâte, a perverti sufletele.

Literatura de duzină care a invadat vitrinele atâta curiozitatea tineretului și-l abate dela drumul firesc, pe care e îndrumat de către educatori. Presa dă importanță în măsură nechibzuită sportului și redă indecențele așa numitelor filme „pentru adulți” — adică a filmelor cari prezintă viața sub aspectul ei animalic, în butul tuturor încercărilor făcute de educație de a armoniza în ființa omenească trebuințele fiziologice și cele psihice. La toate acestea se mai adaugă promiscuitatea pe scară întinsă, încoronând astfel privescerea sumbră a desmățului social.

Astfel stând lucrurile ne punem întrebarea: Ce putem face pentru remedierea răului? Sf. Apostol Pavel ne spune la Efeseni, că *prin fapte* vine zidirea în Isus Christos, adică ele contribuie în măsură hotărâtoare la înduplecarea celor șovăitori și rătăciți și la aducerea lor pe drumul adevărat.

Un început promițător s'a făcut prin: F. O. R., Oastea Domnului, soc. Sf. Gheorghe ș. a. — prin aceste artere ale apostolatului laic, — dar e necesară o mobilizare generală, desmorțind și pe cei împietriți și nepăsători în fața prăpastiei care se deschide tineretului.

Ca școala să dea roade binecuvântate poate că n'ar fi rău să se împrumute dispoziția cuminte a lui *Mussolini*: „toți profesorii și instituțiile vor ceti *Noul Testament*, vor explica aceasta carte dumnezească copiilor și vor veghea ca aceștia să învețe de rost pasagiile cele mai frumoase. Cartea aceasta nu trebuie să lipsească din nici o bibliotecă școlară, căci după atâtea veacuri, ea este mereu nouă. Este cea mai importantă dintre toate cărțile și cea mai necesară, pentru că e dumnezeiască”.

Acum când suntem în pragul deschiderii noului an școlar, Ministerul Instrucțiunii sesizat de repetatele crime ale elevilor, ar face un act cuminte dacă ar da o dispoziție asemănătoare cu a Ducelui *Musolini* pentru îndrumarea tineretului.

In definitiv ca educația să dea roade, se cere ca mama să fie expresia cea mai desăvârșită a moralității omenești posibile, școala, interpretatoarea profundă și justă a acestei moralități, societatea să practice preceptele etice, iar biserica să entuziasmeze și să consfințească viața neprihănită.

Acești patru factori trebuie să-și dea mâna la creșterea tineretului.

Pr. ION BUNEA.

„Sângele lui Isus Hristos ne curățește de ori ce păcat.” 1 Ioan, 1, 7.

Premiile Academiei Române.

— Lucrări cu subiect bisericesc. —

Atragem atențiunea cititorilor noștri asupra următoarelor premii instituite de Academie, în vederea unor lucrări cu subiect bisericesc:

1. Premiul „Eufemia și Ioan Andrei” de 3500 Lei celei mai bune scrieri tipărite, conținând „Predici bisericești duminicale și ale sărbătorilor sfinților prăznuți de sf. Biserică creștină ortodoxă.”

2 Premiul Episcopiei Argeșului de 10.000 Lei, pentru o „Monografie a mănăstirii și Episcopiei din Curtea de Argeș”.

3. Premiul Ministerului Cultelor și Artelor de 50.000 Lei pentru o lucrare: „Chipuri de vlădici și scriitori bisericești români din veacul XVII”.

4. Premiul „Toma și I. N. Socolescu”, de 10.000 Lei, pentru o lucrare despre „Origina pridvorului deschis al bisericilor muntene.”

Manuscrisele se vor înainta Academiei Române până la 31 Decembrie a. c. În ce privește lucrarea de sub Nr. 1 se vor înainta 5 exemplare din cărțile tipărite între anii 1931—1934.

Abonați și răspândiți „VIAȚA ILUSTRATĂ”

Conferințe preoțești și cercuri religioase.

Cercul religios din Iclandul-mare.

Una din sărbătorile rânduite de Biserica care a umplut sufletul creștinului de bucurii neprețuite a fost: „Adormirea Maicii Domnului”. Această zi, a fost aleasă de harnicul părinte *Matei Morușca*, pentru a se ținea cercul religios în *Icland*, spre a da o mai mare solemnitate sărbătoririi.

Vestind părintele *Matei* că sfințele slujbe se vor face întocmai ca la mănăstire, încă de Marți după amiază, curtea bisericii era împânzită de oameni dornici de a-și uita năcazurile zilei în mângâierea credinței. Dintre preoții din cerc a sosit preotul *Dumitru Sângeorgean-Petca*, înconjurat de un mare număr de credincioși.

La ora 4 d. a. se ține vernia, și pavacernița cu litia. Urmează mărturisirea care ține până la ora 9 seara, iar la ora 11 din noapte începe serviciul *Miezunopticeii* și în continuare

F. O. R. despărțământul Dumbrăveni.

Di Dr. Ilarie Holom, președintele FOR-ului, însoțit de di C. Schiau, au ținut o serie de conferințe în comunele Șmig, Florești, Laslea, Beșa, Criș, iar la 15 August în Alma, unde școala a fost arhiplină de bărbați și femei în frunte cu intelectualii din comună.

Di Dr. Il. Holom a arătat că scopul FOR-ului este: renașterea puterilor morale și spirituale ale individului și ale neamului românesc prin biserica ortodoxă, ca singura ancoră cu putere de a mângâia în necazuri și a asigura, prin viață curată și fapte bune, fericirea veșnică.

Dupăce printr'un exemplu grăitor arată puterea credinței și a rugăciunii curate, îndeamnă poporul să-și lase sufletul încălzit și călăuzit de învățăturile Mântuitorului, cu care să stea de vorbă prin rugăciuni adânc simțite, cercetând biserica și păzindu-i poruncile, iar în viața familiară să ardă totdeauna candela percepțelor lui Hristos, pentru viitorul copiilor și fericirea părinților.

Di Cornel Schiau citește poezia „Amin zic stâncile”, pe care cu ajutorul unui exemplu o interpretează în spiritul vremii tinzând la cultivarea sentimentului de dragoste creștină față de aproapele și a spiritului de jertfă față de biserică.

Dupăce în numele poporului mulțumește preotul local, cei doi conferențieri au plecat în comuna Ernea spre a duce și acolo duhul slovei creștinești spulberând concepția că: „domnii știu arunca numai semințe de ură și vrajbă prin politică”.

rugăciunile ceasurilor până în zorii zilei, la cari creștinii cu multă sete au luat parte. Dimineața, din cauza mulțimei credincioșilor, sf. liturghie s'a slujit în curtea bisericii.

După citirea sft. Evangheliilor, preotul Sângeorgean Dumitru-Oarba, arată viața, minunile și mutarea dela noi a Maicii Domnului. Înaintea împărtășirii credincioșilor, preotul I. Viscrian-Band, predică despre sft. Taină a cuminecăturii.

După terminarea sft. Liturgiei și săvârșirea sft. Maslu pentru bolnavi, serviciul divin dinaintea de amiază s'a sfârșit.

La ora 3 d. a. s'a oficiat Vecernia de soborul preoțesc, la sfârșitul căreia pâr. Dumitru Sângeorgean-Petca, predică despre: „Mama creștină”. De încheiere scoate faptul regretabil, că unițiați au încercat să întunece bucuria acestui praznic duhovnicesc, dar Dumnezeu le-a stat împotrivă.

M. Gh.

INFORMAȚIUNI

Maiestatea Sa Regele Carol II la Cluj. Duminică în 2 Septembrie la orele 10¹/₂ sosește Regele la Cluj unde va fi întâmpinat de toate autoritățile locale. Orașul va fi pavozat și seara casele iluminate.

Pantahuzele condamnate. Ziarul „Naționalul nou” din Capitală, se ocupă în pagina sa religioasă din

Duminica trecută, de sistemul colectelor ardeleni pentru zidirea de Biserici, numindu-l „o cerșetorie degradantă”. Autorul pretinde că s'a ajuns la un adevărat sport, prin faptul că se vând condicele unor specialiști într-o cerșetorie pe o sumă modică, pe care biserica respectivă o încasează anticipat, iar cumpărătorul nu mai trebuie să dea seama de încasări, ele revenindu-i numai lui. Credem, că se exagerează. Cazuri

izolate admitem, generalizări nu. Ardelenii sunt prea devotați Bisericii, spre a li se atribui înjosirea ei. Suntem însă pentru menținerea pantahuzei, ea fiind definitiv intrată în tradițiile frumoase ale Bisericii ortodoxe. Însă organizată cu bună rânduială, spre a nu fi prilej de smin-teală.

Anglia și mișcările religioase ortodoxe. Zilele trecute a sosit la Cluj romanciera engleză Elisabeth Kyle, trimisă de marile ziare londoneze să cunoască România și viața ei. O revistă oficială a Bisericii scoțiene i-a dat misiunea specială, de a se informa de curentele de renaștere religioasă, cari străbat astăzi ortodoxia românească.

Directorul gazetei noastre, căruia i s'a adresat, a dat scriitoarei engleze lămuriri amănunțite despre cele două mari mișcări de trezire, „Oastea Domnului” și „Frăția Ortodoxă”, amândouă răsărite în Ardeal.

Pe urmă romanciera scoțiană a pornit într'o călătorie prin Transilvania, însoțită de dna și dl prof. I. Mateiu, exprimându-și pretutindeni surpriza și admirația față de peisagiile țării, de frumusețea satelor și înfățișarea civilizată a țăranimii noastre. Câteva cazuri întâmplătoare i-au demonstrat toleranța noastră neobicinuită față de minorități. Și-a mai exprimat dorința să se odihnească la una din pitoreștile noastre mânăstiri.

Nu ne îndoim, că înapoiată în Anglia, va publica în ziarele de acolo articole obiective despre cele văzute și trăite în România.

Călătoriile cu 50% pe C. F. R. Ziarele publică în extenso convenția intervenită între Ministerul de Finanțe și regia autonomă C. F. R., relativ la călătoriile gratuite și cu reducere pe căile ferate. În virtutea ei au dreptul la reducere de 50% din tariful normal, pe bază de carnet de identitate vizate de C. F. R. următorii: toți funcționarii publici de stat, Clerul Bisericii dominante, pensionarii de stat, civili și militari, personalul teatrelor și operelor naționale, funcționarii și pensionarii administrativi ai Casei regale și domeniilor Coroanei, membrii de familie (sofie și copii minori) ai celor pomeniți mai sus, elevii școlilor de stat și etatizate (licee, gimnazii, școli comerciale), studenții și elevii școlilor speciale și studenții cari învață în străinătate. Elevii și studenții au dreptul numai la trei călătorii pe an, dus și întors.

Adunarea generală a „Astrei”. În vederea adunării generale a „Astrei”, ce va avea loc la Târgu Murăș, la 8—10 Septembrie a. c., comitetul „Astrei” face ultimele pregătiri. În localul Școlii Normale de aci, se

va deschide o expoziție „Industria casnică românească” din județ. Pentru conductele etnografice comunele din nordul județului nostru dovedesc un extraordinar interes și numărul participanților cum și varietatea obiceiurilor, frumusețea porturilor, va întrece chiar și cele mai optimiste așteptări. Corul conservatorului local și orchestra vor da un concert în seara primei zile, după care va urma un bal costumat. Doamnele române sunt rugate și pe această cale, să participe în costume naționale. La serbare vor sosi 250 persoane dela „Șoimii Carpaților” sub conducerea dlui Dr. Iuliu Hațegan, profesor universitar din Cluj.

Burse școlare. La școala de me-naj a orfanelor de războiu din Cluj, Dorobanți 42, se ține la 10 Sept. c. un concurs din limba română și matematică, pentru acordarea alor 30 burse întregi. Cererile se vor adresa Direcțiunii până la 8 Septembrie c.

Exagerări inutile. Într'un mare ziar din Capitală s'a strecurat zilele trecute un reportaj sub titlul răsunător „Un vechiu și vestit institut de cultură românească.” Era vorba de școala normală unită din Gherla. Nu ne gândim de loc să micșorăm meritele de azi ale școlii, dar în ce privește trecutul este bine să subliniem adevărul, că școala nu este nicidecum „veche”, ea luând ființă abia în vremea războiului mondial; iar „celebritatea” ei pentru cultura românească se reduce la faptul, că profesorii predau materiile aproape numai în unguște. Deci cui folosește falsificarea istoriei?

ÎN ATENȚIUNEA PĂRINȚILOR! Atragem atențiunea părinților cari își aduc copiii la școlile din Cluj, să le cumpere rechizitele necesare dela librăria noastră eparhială, unde găsec și manualele de religie și alte cărți educative pentru tineret.

Combaterea propagandei revizioniste. — *Comitetul central al „Ligii antirevizioniste române”, organizează o expoziție documentară și statistică, cu ajutorul căreia să demonstreze și să lămurească prin înseși datele oficiale și documentele unguște, dinaintea de război, dreptatea cauzei noastre.*

Cum realizarea acestei expoziții necesită toată literatura antirevizionistă apărută în diferite limbi și de cât mai mult material statistic din diferite domenii ale vieții publice din Ardeal dinaintea și după războiul întregirii naționale, „Liga antirevizionistă română” roagă călduros toate instituțiile de stat și pe cele particulare, precum și pe toți bunii români, să binevoiască a trimite ori-ce publicații, acte, statistici, fotografii, documente, publicații, caricaturi tendențioase, hărți și orice mater. al privitor la problema revizionismului pe adresa Ligii. București, strada Brezoianu Nr. 23 S. I. Secția expoziției.

Spărgători de Biserică descoperiți. În ziua de 25 Iulie a. c., s'au descoperit spărgătorii Bisericii noastre Mogoș-Mămăligani jud. Alba care a fost prădată în Vinerca Paștelui 1933.

Ei sunt Teodor Gheorghiu de 37 ani și Sofia Presecan de 70 ani azi decedată din Noemvrie 1933, ambii din Mămăligani.

Descoperirea s'a făcut datorită vigilenței neobosite a șefului de post Ivănoii Teodor din Mogoș. Hoțul a mărturisit complet cum a operat și împărțit furtul.

Obiectele furate spune Teodor Gheorghiu că le-a înstrăinat decedata Sofia Presecan de frica jandarmilor.

Theodor Gheorghiu după dresarea actelor în regulă a fost înaintat parchetului de Alba, spre cercetare.

De notat că Sofia Presecan a avut o moarte cumplită și înspăimântătoare.

Iată deci că în urma rugăciunilor făcute de popor, bunul Dumnezeu a descoperit pe pângăritorii locașului de închinare.

Descoperirea a produs mare impresie în satele din jur.

Pr. Ifr. Bordea.

Mulțumiri. Consiliul parohial al parohiei ortodoxe din Valea-Porcului jud. Maramureș, aduce vii mulțumiri d-nei Sofia Aurel Nicolescu din calea Șerban Vodă Nr. 155 București, care, prin stăruința preotului respectiv, Nicolae P. Vasilescu, a donat, în memoria și pentru pomenirea decedatului său soț Aurel Nicolescu, fost comisar cl. I. în Potiția Capitalei, următoarele odoare sfinte, bisericii parohiale: potir, disc, steluță, linguriță, sf. Copie, cădelniță, una sf. Cruce, miruitor, una candelă, una pereche de cununi, toate de argint, aurite; un rând de Sf. Acopereminte pentru sf. Daruri de mătase roșie, una poală pentru tetrapod, una icoană a Învierii Domnului artistic lucrată, una sf. Cruce de lemn pentru sf. Masă, 20 cuc. icoane foi volante litografiate pentru a fi aplicate pe lemn, 1 kgr. tămâie, 1 kgr. smirnă, 2 kgr. lumânări pentru sf. Masă, 1 lumânare de 5 kgr. pentru Vohod, toate în valoare de 12 000 Lei. Asemenea aduce mulțumiri și următoarelor biserici pentru darurile lor: Sf. Dimitrie din Ploești, pentru: un sf. Epitaf, un Epitrahil, un Felon, două perechi mănecute, una candelă, un rând de procovețe roșii și una sf. Copie. Sfinții Voevozi din Ploești, pentru: un Felon și una pereche de mănecute. Sf. Haralambie din Ploești, pentru: un Stihar și una linguriță de argint aurită. Sfta. Ecaterina din Ploești, pentru: un Epitrahil, 1 Felon, brâu și mănecute. Biserica Olari din București, pentru: 2 sfeșnice de metal pentru sf. Masă, patru candelă și un rând de procovețe. Bisericii Podeanu pentru 2 candelă. Bisericii Domnița Bălașa din București, pentru colectarea sumei de 2000 Lei. Credinciosului Munteanu Ilie I. Nikita din Valea-Porcului, pentru o perdea la altar. Binecuvintează Doamne, pre cei ce iubesc podoaba Casei Tale!

Pr. Nic. P. Vasilescu.

BIBLIOGRAFIE

Victor Cornea, Mișcarea revizionistă din Anglia și chestiunea Transilvaniei. București. 1934. 63 pagini. Prețul 25 Lei.

Iată un studiu serios și binevenit în domeniul, disprețuit până ieri de noi, al propagandei antirevizioniste din străinătate. El se datorește unui tânăr făgărășan, abia întors acasă, după 4 ani de carte temeinică la Universitatea din Oxford. Acolo deci a învățat, prin intuiție directă, să cunoască cele două fețe ale problemei revizioniste: cum o văd Englezii și cum o pun Ungurii.

Ungurii, pe urma experiențelor făcute, au devenit mai abili și cer deocamdată numai independența Ardealului, convinși că de aici până la realipirea la Ungaria nu mai este decât un pas. Apoi restabilirea Ungariei „milenare” revizionistii o arată ca o condiție a refacerii economice a Europei, care suferă azi crizele din cauza numeroaselor frontiere vamale mărunt ce s'au creat prin tratatul dela Versailles. Așa pusă problema impresionează în Anglia, care potrivit concepției sale speciale politice-filosofice, privește cu groază eventualitatea unui nou războiu, care prin mijloacele lui chimice poate distruge orașele Mării Britanii în câteva zile. Oriunde vede focare de agitații în Europa, se îngrijorează.

România deci, trebuie să cunoască mentalitatea engleză și să combată revizionismul ungușesc prin argumente adaptate acestei mentalități. Autorul broșurei lansează formula *federalismului economic*, ca favorabilă acțiunii noastre. N'o discutăm. Dar vom recunoaște, că dl V. Cornea aduce puncte de vedere sănătoase și vrednice de reținut în problema antirevizionismului. Noi îl felicităm și recomandăm broșura tuturor bunilor români.

Consiliul Eparhial ort. rom. Cluj.

Nr. 5225/1934.

Comunicat urgent.

În conformitate cu dispozițiunile art. 15 din Decretul-Lege Nr. 2420—1934, pentru prohibirea cumulului în funcțiunile publice, publicat în „Monitorul Oficial Nr. 189 din 18 August 1934 îndrumăm pe toți preoții noștri vizați de acest Decret și care ocupă mai mult de o funcțiune sub orice titlu să ne înainteze în termen de cel mult 15 zile dela data publicării prezentului ordin, declarațiuni scrise, arătând ce anume funcțiuni și însărcinări îndeplinesc, ce retribuțiuni primesc, care sunt cele două funcțiuni alese potrivit prevederilor acestui Decret și pe care din ele o socotesc ca principală. Cei ce nu se vor conforma în termenul arătat mai sus, vor suferi rigorile legii.

Consiliul eparhial

POSTA REDACȚIEI

Pr. Tr. B., în M. și Pr. N. Cr., în Br. B. Regretăm, dar în Septembrie nu mai putem publica dări de seamă despre conferințe din Aprilie. Altădată rugăm grăbiți-vă.

Pr. A. Ef. în F. Știință, că nu suntem pentru articole polemice, decât în extremis, când suntem atacați. Renunțați la ele și Dv. Celalalt merge.

N. G., în R. Vă rugăm insistent concentrați-vă în scris și dați-ne articole numai de 5 pagini pe sfert de coală. Spațiul nost u este prea redus pentru articole lungi, cari de altfel nici nu se citesc bucuros.

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj.